

Va'etchanan

Laatste keer hebben we een terugblik gemaakt naar de eerste vier boeken van de Torah.

Breeshit leert ons hoe Isra'el is bedoeld om de volkerenwereld naar de Torah te leiden.

Het boek Sh'mot vertelt ons over het Huwelijksverbond van JHWH met Vrouwe Isra'el (Segulah) en de bouw van de Woning voor samenkomst – de tabernakel.

Het boek Wajikra leert ons hoe Adam weer bij JHWH mag komen via een toenaderingsgave (korban). Tevens zegt het dat bij gehoorzaamheid aan de Torah de zegeningen vergelijkbaar zijn met de Tuin van Eden – “Ik zal in uw midden wandelen”, Lev. 26:12.

Het 4^e boek, Bamidbar zegt: Hoe lang de reis door de wildernis ook is – vooral door zonde en ongelooft – er is uitzicht, mede door de bloeiende staf van het Priesterschap.

En nu staat Am Yisra'el aan de grens v/h Land, ze hoeven slechts de Yarden over te steken en ze zijn ba'Arets – in het Land.

Al vanaf Num. 22:1 zijn de Bnei Yisra'el in de Aravot van Moav, aan de overzijde van de Yarden van Jericho.

Het is hier dat Mosheh Rabbenu zijn toespraak houdt, die we kennen als Deuteronomium, de 2^e Wet.

Het is echter meer dan een kopie van de Torah (Mishneh Torah), want hij geeft 70 nieuwe wetten m.b.t. het wonen in het Land.

Profetisch gezien bevinden ook wij ons aan het einde van de woestijnreis, daarom is het boek Dvarim voor ons ook zo belangrijk. Mosheh Rabbenu zegt immers in Dt 30, dat in het laatste der dagen JHWH ons hart zal besnijden en het hart van onze nakomelingen om Hem lief te hebben en alles te doen wat Mosheh vandaag heeft gezegd.

Met het boek Dvarim leidt Mozes Gods volk i/e vernieuwing van het Verbond. Zie Dt. 29:1: “Dit zijn de woorden van het verbond dat JHWH Mozes geboden heeft met de Israëlieten te sluiten, in het land Moab, naast het verbond dat Hij met hen gesloten had bij de Chorev”.

Deze Verbondsvernieuwing is dus op bevel van JHWH

In de naam 'Dvarim' – 'woorden' zit al een aanwijzing

ד ב ר = doelgericht spreken

- D'varim is meervoud Davar - דָּבָר : woord, uitspraak, raad, zaak
- ד ב ר - dalet, bet, resh = het werkwoord 'spreken'
- Deze letters staan voor: dalet = deur/ bet = huis/ resh = hoofd
- Pictografisch zou je deze letters als volgt kunnen uitleggen:
- De huizen stonden vroeger in het dorp
- Het land lag om het dorp.
- Het hoofd van het huis geeft bij de deur instructies aan zoons + personeel wat die dag moet gebeuren. Zie Boaz in Ruth 2:4
- Davar is dus een doelgericht spreken.

Is dit niet precies wat Mosheh als Eved JHWH – knecht van JHWH – hier doet?

Dus zoals de landeigenaar instructies geeft aan zijn zoons en/of personeel, zo geeft JHWH via de mond van Mosheh Rabbenu Zijn instructies aan Am-Yisra'el.

Lezen Dt 1:1 – weten jullie waar deze plaatsen liggen in Jordanië?

Opdat Am-Yisra'el het belang van het bewonen van Gods Land zal begrijpen begint hij met ons te herinneren aan de gevolgen v/d zonden. Want de z.g. 'plaatsnamen' in Dt 1:1 zijn symbolisch, niet bestaande plaatsen – deze namen herinneren ons a/d gevolgen van onze zonden.

Hebr. 'mol Suf' is vertaald als: tegenover Suf/ Soef. Suf wijst naar Yam Suf – de Rietzee

Tussen Paran, Tofel en Lavan: Tofel en Lavan vind je verder nergens in de Bijbel...

Tofel herinnert aan de dwaze dingen die ze gezegd hebben over het manna dat wit was (Lavan), Num. 21:5.

תפל - Tafal: dom zijn, onzin zeggen

Paran: in Paran hebben ze het heilige Land verworpen – bruidsschat.

(Is de M'dinat Yisra'el niet een herstel van het huwelijksverbond? Y'hudah moet immers het land in gereedheid brengen volgens Hos. 6:11.

Chatserot: hier was de opstand van Korach, Num. 12:35.

Di Zahav: lett. 'genoeg goud'. Hij berispt hen vanwege het kalf wat ze gemaakt hadden met hun overvloed aan goud.

Vergelijk Hoshea 2:10: "en Ik gaf hun veel zilver en goud, maar zij gebruikten het voor Baäl".

En dan zegt Mozes in Dt 1:2: in 11 dagen hadden jullie op je bestemming kunnen zijn ...

Want waar ligt Kadesh Barnea? In de Negev

Nu heeft het 40 jaar geduurd, want Mosheh begint zijn rede volgens Dt 1:3 in het 40^e jaar, op de eerste dag van de 11^e maand, dit is de maand Sh'vat (jan./febr.)

Mosheh begint met een terugblik op de 40 jaar om onze vaders i/e houding van ootmoed te brengen, vergelijkbaar met Jes. 66:1-5.

Daar wordt gezegd: om het Koninkrijk van God binnen te mogen is onze godsdienst JHWH niet welgevallig als het niet gepaard gaat met een nederig en liefhebbend hart. M.a.w. besef hoe heilig JHWH is. Het is niet vanzelfsprekend dat we het Koninkrijk binnen gaan. Dit vereist een nederige houding en ontzag voor het Woord.

Dt. 3:23 met de naam van onze Parashah

וַיִּתְחַנֵּן - va'etchanan

Snoeien om de stam te zien...

וַיִּתְחַנֵּן

חנן - chet, nun, nun: genadig zijn, zich over iemand ontfermen

ת - tav ervoor = Hitpa'el vorm: om genade smeken

א - alef ervoor = 'ik'

I - wav ervoor = verbinding => 'en'

אֶנֶךָ - en ik smeekte om genade

Dt 4:1. Waarom zou MR dat hier zo zeggen: ...opdat jullie leven + inkomen + het land als erfenis in bezit nemen?

Dit zegt hij voor ons Chaverim!

Het heeft te maken met het levend overblijven waar Rav Sha'ul over schrijft in 1 Thess. 4;15 en 17. Let hierbij bv. op Hand. 15:17.

Het boek Dvarim is voor ons geschreven, wij die ons voor de Uittocht gereed moeten maken.

Er staat in Mat. 25:10: "...en die gereed waren gingen met Hem in tot de bruiloft".

En dan lezen we: "en de deur werd gesloten".

Wie sluit deze deur?

Dat lezen we nergens – het lijkt erop dat hij vanzelf dicht gaat.

Mijns inziens is dat gewoon de politieke situatie.

Isra'el wordt immers apart genomen van de volken voor de ontmoeting met JHWH, net zoals Am-Yisra'el afgezonderd en apart genomen van de andere volken bij de Choreev.

Zoals een bruid en bruidegom er even helemaal voor elkaar zijn bij een Joodse huwelijksluiting.

Zie openbaring Josef aan zijn broers.

Conclusie: Mosheh wijst ons erop dat het zeker niet vanzelfsprekend is als we het Land mogen beërven. Dit vraagt een voorbereiding en heeft consequenties.

Zijn wij er klaar voor?